РЕШЕНИЕ НА КОМИСИЯТА

от 4 май 2010 година

относно искането на България за защитни мерки с оглед на дерогация от задълженията съгласно Директива 2001/80/ЕО на Европейския парламент и на Съвета за ограничаване на емисиите на определени замърсители във въздуха, изпускани от големи горивни инсталации

(нотифицирано под номер C(2010) 2688)

(само текстът на български език е автентичен)

(2010/264/ЕС)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Договора относно условията за присъединяване на Република България и Румъния и промените в Учредителните договори на Европейския съюз [1], и по-специално член 36 от него,

като взе предвид искането на България,

като има предвид, че:

(1) Директива 2001/80/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2001 г. за ограничаване на емисиите на определени замърсители във въздуха, изпускани от големи горивни инсталации [2], цели намаляване на емисиите на серен двуокис (SO_2), азотни окиси (NO_x) и на прах от горивни инсталации, чиято номинална мощност на база постъпващото гориво е 50 мегавата (MW) или повече, във въздуха. За тази цел в директивата са предвидени пределно допустими стойности на емисиите за тези инсталации, както и задължения за наблюдение и докладване. За съществуващите инсталации пределно допустимите стойности за емисиите се прилагат от 1 януари 2008 г.

(2) Съгласно член 4, параграф 4 от Директива 2001/80/ЕО, определени съществуващи инсталации могат да не бъдат държани отговорни за спазването на пределно допустимите стойности на емисиите. Предпоставката за това е експлоатиращият инсталацията да е уведомил компетентния орган, че инсталацията няма да бъде експлоатирана повече от 20 000 часа в периода 1 януари 2008 г.—31 декември 2015 г. За инсталациите, за които е избран този вариант, не се прилагат пределно допустимите стойности на емисиите от директивата.

(3) По време на преговорите за присъединяване България получи дерогации от прилагането на пределно допустимите стойности на емисиите съгласно Директива 2001/80/ЕО за 4 горивни инсталации (ТЕЦ „Варна“, ТЕЦ „Бобов дол“, ТЕЦ „Русе Изток“ и ТЕЦ „Лукойл Нефтохим“).

(4) С писмо от 31 декември 2009 г. България поиска от Комисията разрешение да се позове на член 36 от Акта за присъединяване за защитни мерки до 31 декември 2014 г. по отношение на пет горивни инсталации (ТЕЦ „Бобов дол“, Брикел ЕАД, Марица 3 ЕАД, ТЕЦ „Република“ и ТЕЦ „Сливен“).

(5) ТЕЦ „Бобов дол“ има дерогация съгласно Договора за присъединяване за две пещи съответно до 31 декември 2011 г. и до 31 декември 2014 г.; третата пещ би следвало да отговаря на изискванията на Директива 2001/80/ЕО от 1 януари 2008 г. нататък.

(6) За Брикел ЕАД и Марица 3 ЕАД е избран вариантът съгласно член 4, параграф 4 от Директива 2001/80/ЕО, следователно те не могат да бъдат експлоатирани повече от 20 000 часа в периода 1 януари 2008 г. — 31 декември 2015 г.

(7) Българските власти обосновават своето искане с икономическите затруднения, които са довели до съществено забавяне на инвестициите, необходими за модернизиране или замяна на съответните инсталации. Следователно инсталациите не биха могли да отговарят на изискванията на Директива 2001/80/ЕО в предвидения срок (съгласно Директива 2001/80/ЕО или Договора за присъединяване) и тяхната експлоатация ще трябва да бъде преустановена. Съгласно искането, отправено от България, затварянето на инсталациите би застрашило електро- и топлоподаването в югоизточния и югозападния регион на България. То би довело и до затваряне на близките мини, чиято експлоатация зависи от потреблението на въглища за горивните инсталации.

(8) Член 36 от Акта за присъединяване се отнася само до сериозни затруднения, породени в резултат на прилагането на правилата за вътрешния пазар от новата държава-членка, за нея или за другите членки. Неговата цел е временно да бъде смекчено въздействието на правилата върху икономиката на страната, но той не позволява дерогации от достиженията на правото на ЕС в други области на политиката като законодателството в сферата на околната среда.

(9) Предполагаемите затруднения на България не произтичат от правилата на ЕС за вътрешния пазар, а са свързани със спазването на законодателството на ЕС в областта на околната среда. Това не са краткосрочни затруднения, възникнали през трите години след присъединяването на България към ЕС. Те са съществували към момента на съставяне на Акта за присъединяване и приложение VI, съдържащо преходните мерки, приложими за България, включително тези във връзка с Директива 2001/80/ЕО.

[1] ОВ L 157, 21.6.2005 г., стр. 203.
[2] ОВ L 309, 27.11.2001 г., стр. 1.

(10) Следователно искането на България не попада в приложното поле на член 36 от Акта за присъединяване и следва да бъде отхвърлено като недопустимо,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Отправеното от България искане за защитни мерки съгласно член 36 от Акта за присъединяване, целящо получаване на дерогация от задълженията съгласно Директива 2001/80/ЕО, се отхвърля.

Член 2

Адресат на настоящото решение е Република България.

Съставено в Брюксел на 4 май 2010 година.

За Комисията
Janez POTOČNIK
Член на Комисията